

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเจริญเติบโตทางเทคโนโลยี การสื่อสาร และการคมนาคมที่ทันสมัยทำให้โลกปัจจุบัน แคลง ประเทศต่างๆ ไม่เพียงแต่สามารถติดต่อค้าขายและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันในกลุ่มประเทศ เพื่อนบ้านใกล้เคียงได้สะดวกเท่านั้น แต่ได้มีการขยายการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลก และในทุกวงการ ดังนั้น ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในทุกอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่ง จัดเป็นภาษาสากลที่แพร่หลายมานานแล้ว จึงมีเพิ่มมากขึ้นควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉัฐชยา เกลยทรัพย์ 2539 : 217) และจากเหตุผลนี้เองทำให้เกิด ความต้องการความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes : ESP) ซึ่งมีศัพท์ จำนวน เฉพาะวงการที่แตกต่างกันออกไปจึงทำให้เกิดการสอนภาษาอังกฤษในสาขาต่างๆ ซึ่งจัดอยู่ในประเภท ของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เช่นภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology : EST) และภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) ซึ่งมีเนื้อหาวิชาเกี่ยวข้องกับ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Timble 1985 : 1-2) เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียนขึ้น

เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้วได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายในโลกของการสอนภาษา และการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจเป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ (พัฒน์ น้อยแสงศรี 2545 : 50) คำกล่าวนี้สอดคล้องกับ ฮิวอิง (Hewing 2002) ซึ่งได้กล่าวถึงการเจริญเติบโตทั่วโลกของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจใน 2 ทศวรรษมานี้ โดยดูจากงานวิจัย ที่ตีพิมพ์ในวารสาร ESP Journal ตั้งแต่ปี 1980-2001 พบว่าปริมาณงานวิจัยด้านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เพิ่มขึ้นจนถึงร้อยละ 70 ในปี 2001 ซึ่งเป็นงานวิจัยจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศ ในแถบทวีปเอเชียด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจจึงได้จัดให้มีการสอน ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2505 และถ้าเป็นการจัดสอน ให้กับผู้ที่เรียนทางด้านช่างอุตสาหกรรมจะเรียกวิชานี้ว่าภาษาอังกฤษเทคนิค (ณรงค์ ภูมิสวัสดิ์ 2529 : 4) ซึ่งตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) ได้กำหนดให้ ภาษาอังกฤษเทคนิคเป็นวิชาบังคับอยู่ในหมวดวิชาสามัญ ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานบูรณาการกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

สถาบันการศึกษาหลายแห่งในประเทศไทย ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสถาบันการอาชีวศึกษาก็เป็นอีกสถาบันหนึ่ง ซึ่งผลิตบุคลากรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพผู้ตลาดแรงงาน โดยมีแนวทางในการผลิตบุคลากรจากระดับกลางไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีทักษะที่มีมาตรฐาน เน้นการผลิตช่างเทคนิค ช่างฝีมือ โดยการฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างมากในขณะนี้ และใช้กลไกทางการตลาดมาช่วยการผลิตกำลังคนอย่างเหมาะสม (ณรงค์ นิตยพร 2541 : 28) ดังนั้นความต้องการของตลาดแรงงานจึงเป็นปัจจัยสนับสนุนในการผลิตบุคลากรของสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งในปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนในประเทศไทย กำลังเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บอร์ด บีโอไอ) มีมติเห็นชอบมาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อพัฒนาทักษะเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Skill, Technology & Innovation-STI) ซึ่งได้กำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้าน STI รวม 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1.) อุตสาหกรรมแฟชั่น 2.) อุตสาหกรรมยานยนต์ และ 3.) อุตสาหกรรม ICT (Information Communication Technology) นอกจากนี้ภาวการณ์ลงทุน ในช่วง 10 เดือน ของปี 2546 จำนวนโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) พบว่าอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากเป็นอันดับหนึ่ง คือกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตโลหะ เครื่องจักรและยานยนต์ที่มีมูลค่าการลงทุน รวม 55,400 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29 จากช่วงเดียวกันของปี 2545 ที่มีการลงทุน 43,100 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และชิ้นส่วนยานพาหนะที่มีมูลค่ารวม 41,800 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กองตลาดเพื่อการลงทุน 2546 : 8) นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยนับเป็นอีกอุตสาหกรรมที่ไทยภาคภูมิใจด้วยเป็นที่ยอมรับถึงชื่อเสียงในเรื่องความสามารถในการผลิต กระทั่งได้รับการกล่าวขานถึงในแง่ของฐานการผลิตและประกอบรถยนต์แห่งเอเชีย (วันนทร หงสกุล 2546 : 39) และจากคุณภาพในการผลิตที่โดดเด่นนี้ ทำให้ผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ส่วนใหญ่ของโลกต่างพากันมาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย จึงทำให้เกิดมีผู้ผลิตชิ้นส่วนเพิ่มจำนวนตามมากอีกด้วย (นภดล ภู่วณิชศิลป์ 2545 : 9)

จากการเจริญเติบโตในวงการอุตสาหกรรมยานยนต์เช่นนี้ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา จึงมีความจำเป็นในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองตลาดแรงงานในสาขาดังกล่าว ซึ่งสำหรับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นั้น มีผู้ให้ความสนใจในการเลือกเรียนสาขางานยานยนต์มาเป็นเวลานานแล้ว ดังข้อมูลจากหนังสือสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยพบว่า สายอาชีพช่างอุตสาหกรรมสาขางานยานยนต์เป็นสาขาที่ผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดสาขาหนึ่ง (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ และคณะ 2539 : 59) และ

สำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา นั้น เป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ที่มีผู้ให้ความสนใจเข้าศึกษาต่อในสาขางานยานยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับสาขาวิชาอื่นของวิทยาลัย ดังข้อมูลจากงานทะเบียนของวิทยาลัยพบว่า ปีการศึกษา 2545 มีผู้เข้าเรียนสาขางานยานยนต์เป็นจำนวน 107 คน และในปี 2546 มีจำนวน 114 คน สำหรับสาขาที่มีผู้สนใจเข้าเรียนต่อเป็นลำดับต่อมาคือช่างกลโรงงานและช่างไฟฟ้า โดยมีจำนวนผู้เข้าเรียนในปีดังกล่าวในสาขาช่างกลโรงงานเป็นจำนวน 85 คน และ 90 คน สำหรับ สาขาช่างไฟฟ้านั้นมีจำนวน 60 คน และ 72 คน ตามลำดับ ซึ่งสาขางานยานยนต์นั้นก็มีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนอยู่ในลำดับต้น ของทุกภาคการศึกษา จึงเห็นได้ว่าสาขางานยานยนต์นั้นกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้น

นอกจากทักษะทางวิชาชีพและความรู้ทางวิชาการด้านอื่นๆ แล้ว ภาษาอังกฤษก็ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้บุคลากรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดี ที่จะพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสร้างความเจริญให้กับองค์กรได้ และทักษะทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นอย่างยิ่งก็คือทักษะการอ่าน ดังเช่น วิสาข์ จิตวิตร (2543 : คำนำ) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ย่อมมีโอกาสได้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และแม่นยำ (สมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 57) กล่าวว่า สำหรับประเทศที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้น ทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือการอ่านซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือเพิ่มเติมในการติดต่อสื่อสาร และการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ สำหรับช่างเทคนิคหรือลูกจ้างในฝ่ายผลิต ซึ่งก็คือบุคลากรที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งก็คือทักษะการอ่าน ซึ่งในเรื่องนี้ วิล (Viel 2002) ได้อ้างถึงการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยคณะกรรมการการศึกษา (ภาษา/ทักษะการสื่อสารในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม) ในประเทศฟินแลนด์ โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจกลุ่มลูกจ้าง ในวงการธุรกิจ และอุตสาหกรรม พบว่ากลุ่มวิศวกร และช่างเทคนิค มีความต้องการทักษะการอ่านเพื่อใช้ในการอ่านคู่มือและคำสั่งต่างๆ ถึงร้อยละ 80 และร้อยละ 78 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังต้องการทักษะการอ่านเพื่อใช้ในการอ่านเอกสารต่างๆ ของบริษัท เป็นจำนวนร้อยละ 61 และร้อยละ 24 ตามลำดับ สำหรับลูกจ้างในฝ่ายผลิตช่างติดตั้งและช่างซ่อมมีความต้องการอย่างชัดเจนในการใช้ทักษะการอ่านสำหรับคำสั่งต่างๆ ในคู่มือ

สำหรับในประเทศไทยนั้น บรรจง ไชยรินคำ (2546 : 130) ทำการสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขางานยานยนต์ขึ้น เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับสาขางานยานยนต์ โดยทำการสำรวจจากนักศึกษาที่กำลังเรียนสาขาดังกล่าว และผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค อาจารย์ผู้สอนสาขางานยานยนต์และสถานประกอบการด้านยานยนต์ พบว่าทักษะการอ่านมีความต้องการถึงร้อยละ 70.14 โดยต้องการใช้ทักษะการอ่าน

เพื่อใช้ในการอ่านคำอธิบาย คำแนะนำ ขั้นตอนการทำงานของเครื่องยนต์ต่างๆ ที่ปรากฏในคู่มือซ่อม และใช้ในการอ่านคำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ ป้ายประกาศในโรงงาน นอกจากนี้ยังต้องการทักษะการอ่านเพื่อสามารถบอกชื่อเครื่องมือและส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องยนต์ได้ด้วย และถ้าดูจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแล้วพบว่า ทักษะการอ่านถูกเลือกจากกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มผู้สอนภาษาอังกฤษและกลุ่มตัวแทนสถานประกอบการ โดยเลือกเป็นความต้องการในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นกลุ่มที่ทราบความต้องการในการนำทักษะภาษาอังกฤษไปในการประกอบอาชีพเป็นอย่างดี ซึ่งความต้องการดังกล่าวข้างต้นนั้น สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) ซึ่งปรากฏคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงอุตสาหกรรม (2000–1223) ตอนหนึ่ง กล่าวว่า “เป็นรายวิชาที่ศึกษาการฝึกปฏิบัติการอ่านเนื้อหาสาระที่เป็นพื้นฐานทางช่วงอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ เช่น สัดส่วน ขนาด รูปทรง ชื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน เครื่องหมาย ป้ายประกาศเตือน คู่มือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสาขาวิชาการและขั้นตอนการปฏิบัติงาน” จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นั้น ให้ความสำคัญในการสอนทักษะการอ่านอย่างชัดเจน และยังเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการนำไปประกอบอาชีพอีกด้วย

แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก (สมิตรา อังวัฒนกุล 2537 : 106–107) มาลินี จันทวิมล (อ้างถึงใน ดาว แสงบุญ 2535 : 16–21) พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละระดับยังไม่ดีเท่าที่ควร และยังไม่เอื้ออำนวยต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพด้วย จิราภา วิทยารักษ์ และเฉลิมศรี ปรีชาพามิข (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจความต้องการในใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและประกอบอาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่านักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปภาวี วัฒนสกุลภูษากร (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการศึกษา เรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ถึงร้อยละ 46.00 สำหรับนักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การต่อเรือพระนครศรีอยุธยา นั้น มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ดังเช่นตัวอย่างจากรายงานสรุปผลการตัดสินผลการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของงานวัดผลและประเมินผลของวิทยาลัย พบว่าผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 3 (2000–1203) ซึ่งเป็นรายวิชาสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นั้นมีผู้เรียนได้คะแนนในระดับเกรด 4 ร้อยละ 2.17 เกรด 3–3.5 ร้อยละ 10.87 เกรด 2–2.5 ร้อยละ 34.78 เกรด 1–1.5 ร้อยละ 21.74 และมีผู้สอบไม่ผ่านในรายวิชาดังกล่าวเป็นจำนวน ร้อยละ 30.44

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำนั้น อาจจะมาจกสาเหตุหลายประการคือ การใช้ตำราเรียนจากต่างประเทศที่ตีพิมพ์มานานแล้ว ทำให้ข้อมูลในเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ทันสมัย และการขาดแคลนแบบฝึกภาระงานต่างๆ ที่เป็นเอกสารจริง มาเป็นสื่อการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (Johns and Dudley–Evans 1980 : 121–124) หรือการใช้ตำราเรียนในห้องตลาดมาสอนซึ่งไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ในการสอนได้ เนื่องจากหัวข้อเรื่อง หรือเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเท่าใดนัก (Xu Yun–Zhu 1999 : s60) ซึ่งคำกล่าวนี้สอดคล้องกับ ออร์ (Or 1998) ที่กล่าวว่า มีสื่อการสอนจำนวนน้อยมากที่ขายอยู่ในร้านหนังสือที่จะตรงกับความต้องการของผู้เรียน และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยเองพบว่าตำราเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสาขาต่างๆ ที่มีขายอยู่ในท้องตลาดยังมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับช่างอุตสาหกรรม และมักเป็นเนื้อหาวิชาทั่วไปไม่มีตำราเฉพาะสาขา เช่น สาขางานยานยนต์ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง จึงควรมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งมีส่วนช่วยในเรื่องของการออกแบบหลักสูตร รวมทั้งการเลือกสื่อการสอน วิธีการสอน รวมทั้งยุทธวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจในปัจจุบันยังมีความจำเป็นที่ต้องมีเนื้อหาที่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการเจริญเติบโตของวงการอุตสาหกรรมในโลกยุคปัจจุบันอีกด้วย (Wongsothorn Achara 2001 : 28–35) ดังนั้นสื่อการสอนที่จะสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ จึงต้องเป็นสื่อที่ทันสมัย มีข้อมูลที่หลากหลายตามความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ทันทีกับความเจริญของเทคโนโลยีได้ ซึ่งในปัจจุบันนี้อินเทอร์เน็ตถือเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมที่สุด

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาสาขางานยานยนต์ขึ้น โดยเนื้อหาที่ใช้เป็นเอกสารการอ่านนั้นเป็นเอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีขอบเขตมาจากการสำรวจความต้องการในด้านเนื้อหาของบทอ่านจากนักศึกษาสาขางานยานยนต์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค อาจารย์สาขาวิชางานยานยนต์ รวมทั้งจากการวิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000–1223) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขางานยานยนต์ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา ให้ได้ ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520 : 135)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์หลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้าง สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหรือไม่
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์มีความคิดเห็นอย่างไรต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 135)
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา หลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้าง สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นในระดับสูงต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000–1223) จำนวน 2 ห้องเรียนรวม 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000–1223) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 26 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา ต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ 75/75 ตามเกณฑ์ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520 : 134–138) ซึ่งถือให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ร้อยละ 2.5–5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพพอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งหลัง (Posttest) เป็นเครื่องชี้ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียนแต่ละคนหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาสาขางานยานยนต์ หมายถึง แบบฝึกที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษา สาขางานยานยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา แบบฝึกการอ่านนี้เป็นบทอ่านซึ่งเป็นเอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต พิจารณาคัดเลือกบทอ่านดังกล่าวโดยยึดผลจากการสำรวจความต้องการหัวข้อเรื่อง (Topics) จากผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค อาจารย์สาขาวิชางานยานยนต์ รวมทั้งจากการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000–1223) มีจำนวนทั้งสิ้น 8 บท รูปแบบของแบบฝึกนี้ยึดตามหลักการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของ เดวิส และคณะ (Davies et. al. 1990) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ซึ่งประกอบด้วยขั้นก่อนการอ่านการฝึกและขั้นหลังการอ่าน โดยมีกิจกรรม ดังนี้

ก. กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activity) ใช้กิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับความหมาย ถามคำถามนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง และกิจกรรมระดมความคิด (Brainstorming) เพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิม และเตรียมความรู้ในเรื่องคำศัพท์

ข. กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading activity) ให้ผู้เรียนฝึกใช้วิธีการอ่านแบบต่างๆ แล้วทำกิจกรรมถ่ายโอนข้อมูลลงในตารางหรือแผนภูมิ (Information transfer) เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic mapping) เรียงประโยคตามลำดับเนื้อเรื่อง (Strip story) จับคู่ (Matching) ถาม-ตอบ (Asking and answer question) เติมประโยคให้สมบูรณ์ (Completing item) เติมคำลงในช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) จับคู่ (Matching)

ค. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activity) ใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยสรุป แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำเพื่อเป็นการเชื่อมโยงกับทักษะอื่น หรือตรวจสอบความเข้าใจโดยให้ทำแบบฝึกหัดเช่นคำถามแบบเลือกตอบ ตอบคำถามและเขียนประโยคสั้นๆ เพื่อรอกข้อมูลต่างๆ

2. การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค หมายถึง การสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาสาขางานยานยนต์ ชั้น ปวช. ปีที่ 3 และพัฒนาแบบฝึกให้มีคุณภาพ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการอ่านจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนโดยตรงและเพื่อเป็นความรู้ในการประกอบอาชีพ

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกการอ่าน ภาษาอังกฤษเทคนิค เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกการอ่านแล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดขึ้นโดย

75 ตัวแรก หมายถึง ผลเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ได้ถูกต้อง ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ผลเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบหลังจากได้รับการฝึกทำแบบฝึกหัดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้ร้อยละ 75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 134-138)

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค หมายถึง แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเอง โดยอิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223) เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิค

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223) ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัย เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา

6. แบบสอบถามความต้องการ หมายถึง แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการวิเคราะห์จาก จุดประสงค์รายวิชาและคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษช่วงอุตสาหกรรม (2000-1223) เพื่อทราบ ความต้องการหัวข้อเรื่อง (Topics) แล้วนำแบบสอบถามความต้องการดังกล่าว ไปสอบถามนักศึกษา สาขางานยานยนต์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเทคนิค อาจารย์สาขาวิชางานยานยนต์ เพื่อนำข้อมูล มาเป็นใช้ในการเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

7. แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อ วัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค โดยแบ่งเกณฑ์การประเมิน ออกเป็น 4 ด้าน คือด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณภาพประโยชน์

8. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิค หมายถึง คะแนนความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่ได้จาก การทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิค